

То било приготвено още презъ 1876 г. за въстанието, нъ като се погуби наскоро, оставено да чака врѣмето си. Това знаме е три цвѣтно: бѣло, червено и синьо съ три такива ленти. Въ средата на знамето черенъ кръсть обшитъ съ злато; отъ едната страна образа на Св. Богородица, а другата на Св. Кирилъ и Методий. На червената лента ушитъ съ злато надписъ: „Българскому народу“, а на украсеното дървце: Болгарский народъ горада Самари 1876.

Слѣдъ освящението, главнокомандующий назначилъ знамето за третата дружина и като го връчилъ въ рждѣтъ на знаменосеца фелдфебеля Марчина, извикалъ: Братя българе! това е вашето знаме, съ което ще отидете въ България да освободите вашитѣ братя, които пжнкатъ подъ турското иго. Бждете вредни за него.

На 7-й прѣдставителитѣ на мѣстното българско общество дали обѣдъ на Самарскитѣ пратеници и на офицеритѣ отъ българскитѣ дружини въ главѣ на ген. Столѣтова.

На 8-й Иванъ Параскевовъ, българинъ изъ Браила, поднесълъ на главнокомандующий изработено отъ дъщеря му Стилияни трицвѣтно знаме съ изобразенъ и ушитъ съ злато коронясанъ лъвъ и съ надписъ надъ короната „България“, а подъ лъвътъ слѣдующитѣ думи: „Съ Божи воли и съ силата Славнаго рускаго Царя Александра II, напрѣдъ“. Негово Височество приелъ знамето, благодарилъ на приносителя, поржчилъ да предаде благодарността му и на дъщеря си, а знамето назначилъ за 4-та българска дружина.

Въ сжция день дружинитѣ били подведени подъ клѣтва.

На 11-й въ деньтъ на св. Кирилъ и Методий въ врѣме на молебена пристигнали 340 д. доброволци за да постжпатъ въ опълчението. Слѣдъ молебена нѣкои отъ по опитнитѣ опълченци били произведени въ десетници.

На 20-й числото на опълченцитѣ въ 6-тѣ дружини възлизало на 4000 д., а на 30-й когато потеглили отъ Плоещъ за градеца Руше-де-Веде; възлизало на 5000 д. които споредъ решението на воений съвѣтъ у началника щаба на дѣйствиущата армия ген. Непокойчицки, като неспособни за война, трѣбвало да се употрѣбаватъ за вътрѣшни работи въ превзетитѣ отъ русситѣ градове.

На 15-й вечерта пристигнали въ Зимничъ, а на 21-й презъ нощта потеглили за срещния брѣгъ, нъ навалицата била